

Smaakvol in het leven

Ilse Van Halst

Op 2 februari, feest van Maria Lichtmis, herdenken we dat Maria en Jozef in de tempel in Jeruzalem Jezus veertig dagen na zijn geboorte opdroegen aan de Heer. Heel wat parochies grijpen dit feest dankbaar aan om de dopelingen van het voorbije jaar samen met hun ouders uit te nodigen. Net als Maria en Jozef vertrouwen zij hun kind toe aan God en vragen ze om zegening.

Met kinderen werken aan verbondenheid

MIDDEN in de Vlaamse Ardennen is Rudy Van Acker inmiddels al meer dan vijf jaar actief als deken in Geraardsbergen. Voorheen werd Lichtmis hier gevierd met een klassieke eucharistie, waarin bijzondere aandacht uitging naar de kinderen die het voorbije jaar werden gedoopt. „Deze traditie hebben we bewaard,” vertelt de pastoor-deken, „maar sinds enkele jaren op een andere manier ingevuld. We komen samen op zaterdag- of zondagmiddag voor een kleuter-vriendelijk gebedsmoment.”

De keuze voor een niet-eucharistische viering is heel bewust. Rudy Van Acker licht toe: „Heel wat jonge gezinnen komen niet meer geregeld naar de kerk om te vieren en voelen zich vaak onwennig in een eucharistieviering. Bovendien is zo'n viering veel te moeilijk voor peuters en kleuters. Vandaar gaat onze voorkeur uit naar een gebedsmoment met kinderzegen, dat hoogstens een halfuurtje duurt en dat we dan bijzonder kindvriendelijk inkleuren. Zo kunnen we op een heel zinvolle manier jonge gezinnen betrekken bij het Kerk-zijn.”

Bruggen slaan

In Geraardsbergen worden alle kindjes uitgenodigd die sinds de vorige kinderzegen werden gedoopt. „Zij krijgen hun doopschelp mee als aandenken aan hun doopsel om ze thuis in de woonkamer of slaapkamer op te hangen. In deze schelp staat de naam van de dopeling vermeld, de kerk en de datum van zijn of haar doopsel”, vertelt Rudy Van Acker.

Het dekenaat trekt de dienst bewust verder open en nodigt met een persoonlijk schrijven ook alle dopelingen van de voorbije vijf jaar uit. Via de plaatselijke kleuter- en basisschool worden bovendien alle kleuters en de leerlingen van het eerste leerjaar uitgenodigd die hun eerste communie voorbereiden.

„Op die manier willen we met dit gebedsmoment een brug slaan tussen het doopsel en de eerste communie”, legt deken Van Acker de bedoeling achter het initiatief uit. „We willen de kinderen en hun ouders tonen dat er nog andere

momenten zijn dan het doopsel en de communie om in kerkverband te vieren, zoals onder meer deze kinderzegen.”

En hij vervolgt: „Tegelijk willen we jonge gezinnen het gevoel geven dat ze welkom zijn in de Kerk. Zo willen we doelbewust werken aan verbondenheid. Daarom kondigen we het gebedsmoment ook altijd aan via het parochieblad.”

Tijdens de viering wordt een tekst uit het evangelie voorgelezen en zorgen de kinderen met liedjes en enkele danspasjes voor een vrolijke noot. „Voordien trekken we naar de school, om samen met de kleuterleidsters de dienst voor te bereiden”, vertelt Rudy Van Acker. „We zijn heel dankbaar voor hun enthousiaste inzet bij de uitwerking van de viering. Het zijn steevast de kleuterleidsters die met een thema op de propren komen en dit uitwerken, bijvoorbeeld *Jezus, de kindervriend of Alle kleuren zijn welkom aan de regenboog van God.*”

Bij het gebedsmoment worden alle aanwezige generaties betrokken. Zo worden de voorbeden voorgelezen door een mama of papa, een oma of opa, een kleuterleidster en enkele kleutertjes. Op dit Mariafeest mag ook een gezamenlijk gebeden weesgegroet niet ontbreken. Alle kinderen steken bovendien aan de paaskaars een kaarsje aan, een oude traditie op dit feest van het licht, zoals de naam Lichtmis aangeeft. „Hoogtepunt van de viering is de kinderzegen, waarbij de aanwezige kleuters en peuters naar voren komen – de baby's worden door mama of papa gedragen – en een kruisje krijgen van de priester of diaken die voorgaat”, besluit de deken.

In de parochies van Geraardsbergen, volgt na het gebedsmoment steevast een ontmoeting, al dan niet met de traditionele pannenkoekenslag. „In de dekenale kerk onthalen we de mensen achteraan. Volwassenen kunnen elkaar leren kennen bij een kopje koffie, de kinderen houden het liever bij een glaasje fruitsap.” Voor de organisatie van dit ontmoetingsmoment doet het dekenaat een beroep op een aantal plaatselijke verenigingen zoals de KAV en de KVIV. Dekan Van Acker hoopt dat ook die inzet vruchten afwerpt. „Het is opnieuw een manier om bruggen te slaan en te

werken aan verbondenheid in onze parochie.”

Kerk op stellen?

De kinderzegen kan in Geraardsbergen steevast op veel bijval rekenen, stelt de deken vast: „Onze kerken zijn op die momenten altijd goed gevuld. Mensen zijn ook altijd heel dankbaar, als je in een viering speciaal aandacht schenkt aan hun kinderen. Ze komen dan ook graag meevieren, zeker als hun kinderen iets mo-

gen ondernemen. En natuurlijk tekenen ook oma's en opa's graag present.”

Onze vraag of het gebedsmoment niet vaak onderbroken wordt door jengelende kinderen of rondhollende dreumesen, lacht Rudy Van Acker weg. „Natuurlijk gaat het er met dat kleine grut soms wat rumoerig toe. Kinderen kunnen nu eenmaal moeilijk stilzitten en borelingen willen al wel eens hun keel openzetten, maar niemand die zich daaraan stoort. Zo'n spontaan kinderkoor werkt net vertederend.”

Vrolijke noot tijdens de kinderzegen op Lichtmis. © Rudy Van Acker

Vervolg van bladzijde 5

Toch volstaan deze beschermende maatregelen van overheidsweg niet om de gezondheidszorg voor iedereen toegankelijk te houden, luidt Ward Rommel van VLK de alarmbel. „Mensen die langdurig ziek zijn, en daardoor niet meer uit werken kunnen, krijgen vaak een ziekte-uitkering die onder de armoedegrens ligt. Omdat hun loon is weggevallen, belanden ze in armoede. Uit onderzoek blijkt dat het risico op armoede geringer is, zolang het gezin van de zieke nog een loon ter beschikking heeft.”

Met de verouderende bevolking stijgt ook het aantal gepensioneerden kankerpatiënten. Alleen maar meer ouderen hebben het moeilijk de eindjes aan elkaar te knopen, aldus de onderzoeker. „Velen leven van een pensioen dat al onder de armoedegrens ligt. Worden ze ziek, kunnen ze de bijkomende kosten niet opvoeren.”

Daarenboven moet de patiënt de laatste jaren almaar vaker remgeld betalen. Ward Rommel verduidelijkt: „Heel wat medische kosten, die niet gedekt zijn door de ziekteverzekering, worden ook niet door de maximumfactuur (MAF) terugbetaald. Mensen met kanker krijgen vaak geneesmiddelen voorgeschreven die wezenlijk zijn voor hun levenscomfort, maar waarvoor geen terugbetaling is voorzien. Zij tellen ook niet mee voor de remgeldteller van de MAF, waardoor de kosten blijven oplopen.”

Terugbetaling

En daar stopt de kostenlawine niet. „Een behandeling veroorzaakt vaak allerhande niet-vergoede kosten zoals supplementen voor materiaal, ontsmettingsmiddelen, implantaten”, legt Rommel uit. „Die kosten verschillen vaak van ziekenhuis tot ziekenhuis. Ook de supplementen voor erelonen voor specialisten kunnen hoog oplopen. Zij komen evenmin in aanmerking voor terugbetaling of de remgeldteller van de MAF.” Hoef het nog gezegd dat de openstelling van al deze medische uitgaven de behandeling vaak onbetaalbaar maakt?

Daarom roept de VLK alle partners in de gezondheidszorg op hun verantwoordelijkheid op te nemen. Ward Rommel: „De ziekteverzekering zou ervoor moeten zorgen dat de meest aangewezen behandeling in voldoende mate wordt terugbetaald.” Er is ook nood aan een sterke reglementering en meer eenvoudigheid in de supplementen die ziekenhuizen aanrekenen. Van de overheid verwacht de VLK dat ze structurele maatregelen treft. „Kankerpatiënten hebben recht op een leefbaar vervangingsinkomen. De sociale zekerheidsuitkeringen voor ziekte, invaliditeit en pensioen moeten worden opgetrokken en welvaartsvast blijven. Zodat zieken niet meer in de armoede terecht komen.”

Mensen met financiële problemen als gevolg van kanker kunnen terecht bij de Vlaamse Kankertelefoon op het nummer 078/150.151.